

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi – Experimental Research) เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยขอเสนอสรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้กิจกรรมกลุ่ม ที่มีต่อการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ก่อนและหลังการทดลอง

1.2 สมมติฐานการวิจัย

หลังการเข้าร่วม โปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ นักเรียนมีคะแนนจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการเข้าร่วม โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม

1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.3.1 ประชากร ที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชาย-หญิง ที่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านโป่งขุนเพชรพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 3 จำนวน 46 คน

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านโป่งขุนเพชรพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 3 จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน ของนักเรียนที่ได้คะแนนจิตสาธารณะต่ำ

1.4 ตัวแปรที่ศึกษา

1.4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ โปรแกรมกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ

1.4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ คะแนนจิตสาธารณะ

1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.5.1 แบบวัดจิตสาธาธารณะ

ผู้วิจัยได้ปรับปรุงและพัฒนาจากแบบวัดจิตสาธาธารณะของเจษฎา หนูรุ่ม ลักษณะเป็นแบบมาตรประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ ได้แก่ ไม่เคยเลย บางครั้ง บ่อยๆ เป็นประจำ ประกอบด้วยข้อความต่าง ๆ ที่บรรยายถึงจิตสาธาธารณะ 3 ด้าน คือ ด้านการใช้และดูแลสาธาธารณะสมบัติ ด้านการถือเป็นหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติเป็นประจำ และด้านการเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ด้านละ 15 ข้อ รวม 45 ข้อ แบบวัดนี้ประกอบด้วยข้อคำถามทั้งทางบวกและทางลบ

1.5.2 โปรแกรมกิจกรรมกลุ่ม เพื่อพัฒนาจิตสาธาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีทั้งหมด 10 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม

1.6 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.6.1 ก่อนการทดลอง

นำแบบวัดจิตสาธาธารณะไปเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง (Pretest) กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนบ้านโป่งขุนเพชรพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 15 คน และกลุ่มควบคุม 15 คน

1.6.2 ขึ้นการทดลอง

ดำเนินการทดลองโดยการจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธาธารณะกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 15 คน โดยใช้โปรแกรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที

1.6.3 หลังการทดลอง

เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบวัดจิตสาธาธารณะไปเก็บข้อมูลหลังการทดลอง 1 สัปดาห์ (Posttest) กับกลุ่มตัวอย่างอีกครั้ง

1.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

1.7.1 หาค่ามัธยฐาน (Median) ของคะแนนจากแบบวัดจิตสาธาธารณะก่อนทดลองและหลังทดลอง

1.7.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนจิตสาธาธารณะก่อนการทดลองและหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติทดสอบ The Wilcoxon Signed Ranks Test

1.7.3 ทดสอบความแตกต่างของคะแนนจิตสาธารณะหลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้สถิติทดสอบ The Mann – Whitney U Test

1.8 สรุปผลการทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมกิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะหลังการเข้าร่วมกิจกรรมมีคะแนนจิตสาธารณะเพิ่มขึ้นกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

2.1.1 การเข้าร่วมกระบวนการกลุ่มในแต่ละครั้ง ทำให้บางครั้งสมาชิกกลุ่มขาดโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ ที่ทางโรงเรียนจัดขึ้นในวันดังกล่าว และมีสมาชิกนอกเหนือจากกลุ่มอยากเข้าร่วมด้วย จึงควรเปิดโอกาสให้นักเรียนที่อยากเข้าร่วมได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

2.1.2 กิจกรรมกลุ่มเป็นกิจกรรมที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้จากประสบการณ์จริงจากการเข้าร่วมกิจกรรมและยังสามารถใช้กิจกรรมกลุ่มเพื่อพัฒนาเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้ ผู้ที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมให้นำกิจกรรมกลุ่มมาใช้ในสถานศึกษา โดยเฉพาะในเรื่องของการบูรณาการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.2.1 ควรจัดเวลาของกระบวนการกลุ่มให้สอดคล้องกับเวลาว่างหรือเวลาที่ไม่ทำให้นักเรียนขาดโอกาสในการทำกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมกับเพื่อน

2.2.2 ควรมีการติดตามผลภายหลังการทดลอง เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและความคงทนของพฤติกรรมจิตสาธารณะ